

مبصر سایت نهضت آینده افغانستان مینویسد:

تبصره کوتاه بر یک خبر بی بی سی

شبکه خبر رسانی بی بی سی اخیراً اطلاع داد که وزارت های دفاع و داخله رژیم جمهوری اسلامی افغانستان تصمیم گرفته اند تا عکس های رهبران و فرماندهان جهادی را از وسایط نقلیه این وزارت ها دور سازند تا گویا تعریف "ملی" بر کرسی نشانده شود و اعتماد مردم کسب گردد.

گرچه مضحکه سوء استفاده از واژه ملی در سیاست حاکم در کشور، همانگونه که در افغانستان چنین بازی ها با واژه اسلام از سالها بدینسو روال عادی دارند، از همان آغاز حاکمیت فاسد کنونی هویدا بود ولی بعد از تعبیه آن در پوشش دموکراسی بی بندوبار امریکائی بجای امارت اسلامی - جهنمی طالبان در هفت سال پیش، دستگاه های گوناگون تبلیغاتی مافیای جهادی بویژه تنظیم های "جبهه ملی" و باند های آدمکش وابسته به حزب اسلامی گلبدین، در حالیکه نهاد های گوناگون قدرت مانند ولسی جرگه (مجلس ملی)، مشرانو جرگه (مجلس سنا)، وزارتخانه ها، لوی سارنوالی (دادستانی کل)، ستره محکمه (دادگاه عالی)، ولایات و ولسوالی ها را در اختیار دارند و بوسیله پیروان شان همه جا فرمان می رانند، متواتر سعی کرده اند تا با دیده درائی تمام بر چشم مردم خاک پاشیده خود را اپوزیسیون سیاسی دولت معرفی نمایند. آنچه به واژه اپوزیسیون ارتباط می گیرد، این پدیده در سیاست درون مرزی افغانستان امروز به مفهوم کاربرد سازنده آن در زنده گی سیاسی کشور وجود عینی ندارد زیرا تمام بازیگران عرصه سیاست در دستگاه دولتی از محافظه کاران مذهبی و تکنوکرات های وارداتی فاسد که در عمل مشمول و پاسخگوی حوادث اسفناک کنونی اند تا آنهای که خود را ملی دموکرات و یا دماغوژیک گونه چپ دموکرات می نامند و در حاشیه، بدون اراییه برنامه عملی بسود

زحمتکشان، نظام پوشالی را آرایش می دهند چون در نظام با هم تنیده اند نمی توانند
ممثل واقعی اپوزیسیون سیاسی تلقی گردند. اپوزیسیون پارلمانی در قوانین موجود
پیشبینی نشده و عملاً وجود ندارد پس سخن گفتن در باره آن زاید است. حرکت
تروریستی طالبان نیز به دلیل ماهیت جنگی - مذهبی آن در کتگوری اپوزیسیون
سیاسی شامل نمی گردد مگر اینکه بار دیگر توسط پاکستانی ها و امریکائی ها تجدید
ساختار گردد، سر و سامان سیاسی یابد و برای تروند ها و معاملات آینده احضار شود.

خبر بی بی سی در مورد دور ساختن تصاویر رهبران و فرماندهان جهادی از خودرو های
"نظامی و انتظامی" تعجبی را بر نمی انگیزد اگر حیلۀ "اعتماد مردم" در کار نمی بود
زیرا ماهیت نظام کنونی و پیامد کارکرد هایش بر همه گان روشن است. کسب اعتماد
مردم تنها از راه تغییر ماهیت نظام یعنی دموکراتیک و مردمی سازی آن میسر است و
بس. بر آهن چرکین و زنگ زده نمی شود رنگ نقره آمیخت و آنرا فلز نجیبه خواند.

ادعای وزارت داخله متکی بر ایجاد اعتماد در مورد کارکرد پلیس که خواسته محتوای
اصلی قضیه مبنی بر جرم و فساد را با شکل دهی ظاهری و بازی بر سر عکس این و یا آن
رهبر جهادی وارونه سازد و بدینوسیله اعتماد مردم را کسب کند نیرنگ و دروغی بیش
نیست. بجا گفته اند که دروغ افزار ستمگران است زیرا می شود پلیسی یا اردوی را که از
افراد جهادی ساخت و بافت شده اند با دور ساختن تصاویر رهبران شان "ملی" نامید و
معتمد مردم ساخت؟ آیا ممکن است به اردو و پلیسی که دست پرورده مکتب جهالت
دوران سلطۀ مطلقۀ عقبگرایان جهادی اند و به غارت، چپاولگری و تجاوز عادت کرده اند
با صدور ساده فرمان دورسازی عکس این و آن تبهکار جهادی چهره مردمی داد؟

طرح اینگونه پرسش ها در برابر سردمداران رژیم بدون شک جز ضیاع وقت چیزی
دیگری نیست چون مرجع پاسخ دهی در مقابل اراده و خواست مردم وجود ندارد اما بیجا
نخواهد بود اگر از آرایشگران دموکرات رژیم بویژه آنهای که **تبار چپ و مدنی** دارند و
کمیسیون های مختلفی منجمله "دفاعی - امنیتی" را در "پارلمان" رژیم نیز رهبری می

کنند پرسیده شود که تا کنون چه کاری برای رهایی مسئولیت امنیت مردم از دست رهنان چماقدار حاکم انجام داده اند؟ چه کاری برای ملی سازی و غیر جهادی سازی ارگان های امنیتی کرده اند و یا حد اقل کدام گامهای نخستین را درین راستا برداشته اند؟ چرا وزیر داخله رژیم دوسال بعد از تشکیل نهاد های "قانونگذاری" اعلان می کند : های تفنگداران! عکس های رهبران جهادی مان را دور کنید تا مردم به شما اردو و پلیس ملی خطاب کنند و "رسالتمندان دموکرات" راهکرد پسیف اختیار کرده از کلبه ناتوانی سر بیرون نمی آورند و حتی طرح مشخصی جدا از آنچه که بلندگویان سرکاری زمزمه می کنند ارایه نمی نمایند؟ دوستان دموکرات ما باید وضعیت خود را روشن و موقف خود را معین سازند بدین معنی که اگر تکانه بخود ندهند و در مسیر سازندگی قرار نگیرند، گردباد حوادث آنها را جای دیگر خواهد برد.

حرف اخیر تکرار احسن مفهومی از بالاست: اعتماد مردم تنها در صورت تغییر ماهیت نظام از راه تحولات دموکراتیک و مردمی بدست می آید و یکی از نخستین گامها درین طریق می تواند پاکسازی ساختار های امنیتی از وجود افراد بدنام جهادی، مافیا و قبیله پرستان محسوب شود. **اگر دموکرات تبار های داخل نظام به اصلیت فکری - سیاسی خود بازگردند**، از شنای بی هدف در دریای پرتلاطم سیاست یا بهتر گفت سیاست بازی فاصله گیرند و خطوط فعالیت های سیاسی خود را بسود فرودستان جامعه برجسته نمایند می توانند نقش، اگر نه هم بنیادی و دگرگونساز ولی اثر گذار درین جهت ایفا نمایند.

مبصر : قدوس زرییر

04042008

www.ayenda.org